

Sklář (Zimní zázraky) - Roubíček, Vilda

D G D A D

D

Padá sníh, jeho smích, prohání se na saních,
A G D
po kopcích, po stráních, stejnou krásu nezastih.

Padá sníh pro krásu, maluje čas do vlasů,

A G D

až v zimním nečasu ohlížím se v úžasu.

A G D

Jednu tvář zasněnou hladí píseň ozvěnou,

A G A

hebký sníh zkrášlenou hlavu nechá zmáčenou.

D

Starý sklář pospíchá, šepot ohně rozdmýchá,

A G D

píšťalu rozdýchá, vyzní zázrak do ticha.

D G D A D

Padá sníh bílou tmou, kampak vločky přistanou,
ulehnou, nevstanou, vpijou se a zůstanou.

Padá sníh pro krásu, maluje čas do vlasů,
až v zimním nečasu ohlížím se v úžasu.

Rozmary přírody, z jasna do nepohody,
ze sněhů do vody a jarních vůní průvody.

A starý sklář vyrovnal své zázraky na regál,
vnoučata hned na něj, honem, dědo vyprávěj.

Vyprávěj..

Jak padá sníh bílou tmou, kampak vločky přistanou,
ulehnou, nevstanou, vpijou se a zůstanou.

Padá sníh pro krásu, maluje čas do vlasů,
až v zimním nečasu zůstanem stát v úžasu.

(www.rouba.cz)

* chystané vánoční album